

'Home sweet home'

Een 93-jarige man woont in een woonzorgcentrum. Hij valt en breekt zijn been. Hij heeft pijn en er wordt gedacht aan een collumfractuur. Meneer wordt voor analyse ingestuurd naar het ziekenhuis. Hierbij geeft meneer aan dat hij al goed hierover heeft nagedacht en niet meer in het ziekenhuis opgenomen wil worden, ook niet voor diagnostiek. Zijn leven is 'voltooid', het is goed zo en als het moment van overlijden komt, wil hij graag thuis zijn. Ook zijn familie is hiervan op de hoogte en steunt meneer in dit besluit. Ondanks dat het op het moment van insturen aangegeven wordt, wordt meneer toch naar het ziekenhuis gebracht. Het is onduidelijk of zijn wens niet gehoord of niet begrepen werd.

Gestreefd werd meneer zo snel mogelijk weer naar het woonzorgcentrum terug te laten keren, maar ondanks dat de opname van korte duur was (1 dag), wilde deze organisatie meneer niet terug laten keren, omdat hij meer zorg nodig heeft. Meneer komt niet voor andere zorgplekken in aanmerking en de enige optie is het inschakelen van thuiszorg voor de extra zorg, om meneer toch weer in zijn vertrouwde omgeving te laten wonen, conform zijn wens.

Als patiënten uitdrukkelijke verzoeken hebben t.a.v. het al dan niet opgenomen worden in het ziekenhuis, is het goed dit te bespreken en zo mogelijk te honoreren. Het kort insturen voor analyse had voor deze meneer grote consequenties waarbij het de vraag is of meneer weer op zijn oude vertrouwde plek kan terugkeren.